SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI. No. 30. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, FEBRUARY 15, 1994. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 15-го ЛЮТОГО 1994. Ч. 30. РІК CI.

ЗАТРИМАНО ЧЛЕНІВ УНА

Київ (УНІАР). — Тут у суботу, 12-го лютого, у штаб-квартирі Української Національної Асамблеї та Української Народної Самооборони (УНА—УНСО) сили Печерського районного відділу внутрішніх справ вчинили обшук на підставі поправки до Карного кодексу України про заборону незареєстрованих військових чи напіввійськових формувань.

Під час обшуку вилучено протигази, навчальні гранати, символіку УНА-УНСО, документи та комп'ютерні диски. У штаб-квартирі під час обшуку, окім чергового, були кандидат на депутата в Прирічній окрузі і редактор газети „Українські Обрії" Олег Кубах та голова Незалежної Профспілки Військовослужбовців полковник Олександер Слюсарєв. Обидвох після обшуку затримали. Кандидатське посвідчення не справило на працівників міліції ніякого враження.

Черговий штабу УНА-УНСО повідомив, що в районі Лисої гори спецзагін „Беркут" провів операцію захоплення відділу УНСО, який повертався з вишкільних зайнять. Затримано 25 осіб.

У неділю, 13-го лютого, на конференції львівської організації УНА голова її Андрій Шкіль висловив тривогу з приводу трусу та затримання челнів УНА-УНСО в Києві. Невідоме місце перебування голови виконавчої Ради УНА Віктора Мельника, який мав прибути до Львова, але не прибув.

Як повідомили з пресового центру УНА-УНСО, ухвалена спільна декларація УНА та Ісламської партії відродження. У декларації сказано: „УНА і ІПВ заявляють про подібність поглядів на кардинальні питання світової політики та наявність спільних інтересів у післясовєтському реґіоні. Слов'янство не розглядає іслям як ворожу для себе традицію, а Іслям бачить у слов'янстві можливого союзника в боротьбі проти світового гноблення".

Стало відомо, що 11-го лютого представник В. Жіріновського шукав телефон командира львівського відділу УНСО Олега Вітовича. Зателефонувавши до львівських республіканців, представник Жіріновського сказав, що шукає контакту з УНА-УНСО оскільки партія Жіріновського і організація, очолювана Вітовичем, мають спільні цілі побудову великої слов'янської держави, а „із столицею розберемося пізніше". О. Вітович заявив, що до нього ніхто з російських лібералів не звертався.

Від УНА зареєстровано 77 кандидатів у народні депутати, а також 75 осіб, які стоять на позиції УНА і розраховують на її підтримку. Члени УНА-УНСО мають намір протестувати проти ядерного роззброєння України.

Для інвестицій в Україні потрібні умови

Київ (Р. Руденко). — Тут 9-го лютого на черговому засіданні пресового клюбу при Українському відділі Світового Банку Реконструкції і Розвитку виступив Олександер Савченко, який є представником України в Европейському Банку Реконструкції і Розвитку. Він сказав, що для подальшого розвитку економіки України вистачить чужоземних інвестицій в обсязі 5 більйонів долярів ЗСА. За його словами, міжнародні фінансові організації мають намір інвестувати в українську економіку протягом 1994 року півтора більйона долярів і вже почали працювати над проєктами. Фахівці Европейського Банку бачать можливості збільшення обсягу інвестицій для допомоги приватизаційним процесам в Україні, але необхідно створити умови, збалянсувати внутрішню державну політику так, щоб вона була прогнозовою. Міжнародні кола мають надію, що новий український парлямент забезпечить такі умови.

Як повідомив О. Савченко, одним із потенційних проєктів ЕБРР передбачає інвестиції в розмірі 400 мільйонів долярів. За прогнозами европейських фахівців, Україна найближчим часом може стати лідером в експорті сільськогосподарської продукції: зернових, олії, цукру тощо. Це принесе їй більйони долярів прибутку. До кінця року за сприяння ЕВРР має створитися льокальна вільна економічна зона в Одесі, відкриються кредитні лінії для дрібніших комерційних структур і буде створено інвестиційний приватний банк.

Міністер економіки України Роман Шпек повідомив, що Світовий Банк надасть Україні стабілізаційну позику в розмірі 700 мільйонів долярів, а уряд ЗСА ґарантує надання валютних кредитів за умови, якщо уряд України здійснить лібералізацію політики цін, зменшить дотації державним підприємствам, скоротить обсяг державних контрактів, прискорить приватизацію. Умовою, за якою Україні надаватимуться пільгові кредити, американський Уряд ставить жорстоку монетарну політику та лібералізацію зовнішньоекономічної діяльности. „175 мільйонів долярів, обіцяних урядом ЗСА на демонтування ядерної зброї, це — початкова сума, — зазначив Р. Шпек. — Якщо Україна дотримуватиметься взятих не себе зобов'язань, то розмір фінансової і технічної допомоги значно збільшиться".

Американсько-японські переговори не мали успіху

Вашінгтон. — Як інформує агентство Ассошієйтед Пресс, переговори між президентом З'єднаних Стейтів Биллом Клінтоном і прем'єр-міністром Японії Морігіро Хосокавою зайшли в глухий кут. Сторони не досягнули домовлення в ділянці торгівлі. Щоправда, після закінчення зустрічі керівники обох держав заявили, що коли не брати до уваги торгівлю, то стосунки між ЗСА і Японією залишаються дуже добрими.

Дефіцит З'єднаних Стейтів у торгівлі з Японією збільшився у минулому році до 60 біл. дол. Тепер не виглядає, що він буде зменшуватися в найближчому майбутньому, бо хоч і попередні рунди переговорів не мали успіху, тепер про це вперше заявлено відверто.

Згідно з прогнозами експертів, американська Адміністрація знову застосує відповідні статті із закону ЗСА про міжнародну торгівлю і встановить для Японії чіткий графік скасування торговельних перешкод у формі митних тарифів. Якщо ж цей графік буде проігнорований, Вашінгтон накладе на японські товари квоти і ліцензії, а також в односторонньому порядку збільшить податки.

Подібні заходи означатимуть новий етап торговельної війни між двома країнами. Перед від'їздом з Вашінгтону прем'єр М. Госокава висловив сподівання, що американці не вдадуться до крайнощів, бо інакше Японія також буде змушена запровадити податки на американський експорт. Японський керівник потрактував становище американської сторони як „втручання уряду у ділянку міжнародної торгівлі", як спробу тиску і шантажу і навіть пряме порушення домовлень про свободу ринків, досягнуте в рамках Генеральної торговельної угоди.

УКРАЇНА ВПЕРШЕ БЕРЕ УЧАСТЬ В ОЛІМПІЯДІ САМОСТІЙНО

Першун американець Томі Мо під час змагань. Мо також здобув бронзову медалю в альпійському з'їзді.

Ліллєгаммер, Норвегія. — В суботу, 12-го лютого, тут відбулося урочисте відкриття зимових Олімпійських Ігор, в яких бере участь рекордова кількість учасників: 1,998 спортсменів з 69 країн світу. Ще ніколи на зимові Олімпійські Ігри не прибуло стільки спортсменів. Збірна України в числі 37 змагунів вперше бере участь в Олімпіяді самостійно.

Спортсмени і журналісти, які були свідками минулих зимових Олімпійських Ігор, твердять, що церемонія відкриття Ігор у Ліллєгаммері перевершила всі попередні. Почалася вона, як звичайно, з паради учасників. Першими за традицією йшли спортсмени Греції — батьківщини Олімпійських Ігор, а замикали параду, знову ж за традицією, спортсмени країни-організатора змагань — Норвегії. Вражаючою, як завжди, делеґацією були представлені З'єднані Стейти Америки. Прапор ЗСА несла Кеммі Майлер з Лейк Плесіду, міста в стейті Ню Йорк, в якому двічі відбувалися зимові Олімпійські Ігри.

Вперше в історії Олімпіяд представлені, крім України, також Білорусь, Казахстан, Латвія, Литва, Естонія й інші країни, які ще шість років тому, в 1988 році, в літніх Іграх у Сеулі і зимових у Калґарі виступали під прапором Совєтського Союзу.

На урочистому відкритті Олімпіяди державний прапор України ніс переможець Олімпіди 1992 року, чемпіон світу і Европи з фігурного ковзання Віктор Петренко.

До спортсменів світу звернувся король Норвеґії Гаральд V. Президент Міжнародного олімпійського комітету (МОК) Хуан Антоніо Самаранч у своєму виступі нагадав про благородні традиції, які уособлюють олімпійський рух. Він закликав до припинення бойових дій і встановлення миру на плянеті. Учасники паради вшанували хвилиною мовчанки пам'ять жертв боснійського конфлікту. Серед учасників нинішніх Ігор є кілька десятків спортсменів, які виступали десять років тому на Олімпіяді в Сараєві. Вони добре пам'ятають, якою гарною була нині знищена столиця Боснії і Герцеґовини.

Татралізоване представлення стало завершенням свята в честь відкриття Ігор у Ліллєгаммері. Воно почалося захоплюючим польотом двох парашутистів з величезним прапором. Це задало тон всьому святові відкриття.

У неділю, 13-го лютого, американський гірсьголижник з Аляски Томмі Мо здобув першу золоту медалю. Другим у швидкісному з'їзді з гір був норвежець Кієтель Андре Омодт. Третє місце зайняв канадієць Едвард Подивінський.

Після недільних змагань змагуни Норвеґії, Італії і ЗСА завоювали по одній золотій медалі, але норвежці мають ще і дві срібні. На рахунку Росії — дві медалі: срібна і бронзова. Збірна Голляндії завоювала одну бронзову медалю.

Ігри у Ліллєгаммері триватимуть два тижні.

Л. Кравчук відвідав виставку

Київ (Р. Руденко). — Тут у четвер, 10-го лютого, Президент України Леонід Кравчук, разом з президентом Академії Наук Борисом Патоном, міністром оборони Віталієм Радецьким та міністром внутрішніх справ Андрієм Василишиним, відвідав Павільйон Науки на території Республіканської виставки досягнень народного господарства, де ознайомився з експозицією, присвяченою 70-річчю Академії Наук України. На виставці представлені археологічні знахідки та наукові досягнення — від скитських мечів, серпів, рал і жорен до електронних, мікрохвильових апаратів.

У виставочному павільйоні відбулася коротка пресова конференція, під час якої Президент Л. Кравчук сказав, що українські науковці досягли значних успіхів, але їхні розробки впроваджуються дуже погано через економічну кризу і відсутність доброї реклями. Подолати це, на думку Президента, можна тільки в умовах ринкових відносин, які спонукатимуть виробника до пошуків як зробити продукцію конкурентноздатною. „А можливості української науки для цього надзвичайно великі", — вважає Л. Кравчук.

На прохання прокоментувати той факт, що Україна і Росія засудили дії боснійських сербів, отже їхні позиції чи не вперше співпали, Президент України відповів, що це окрема ситуація, коли становище обох країн співпало, але не єдине. В широкому міжнародному аспекті погляди обох держав співпадали, співпадають і будуть співпадати там, де йдеться про мир, безпеку і права людини. Якщо насильство неможливо зупинити — потрібне втручання міжнародної громадськости, зокрема Ради Безпеки ООН та інших організацій.

Щодо перспективи федералізації України Президент Кравчук сказав: „Федералізація — це коли існують федеральні землі з відповідними правами, своїми конституціями, урядами, як, наприклад, Німеччина. Ми маємо унітарну державу і хочемо перетворити її в федеральну. Я вважаю швидке перетворення небезпечним. Так у нас вже було з колгоспами, коли ми переходили до фермерського господарства, не створивши умов. Не можна силоміць будь-що робити. Теж саме і з федералізацією. А що стосується економічної свободи, щонайширшої, то я виступав і виступаю за неї. Щоб окремі реґіони, Донецько-Придніпровський, Крим та інші, могли користуватися такими можливостями, які б дали їм сенс їхньої праці. І не треба було б за всім ходити до Києва, як раніше, скажімо, ходили до Москви. Якщо ідеться про утворення на терені України десятків якихось автономних держав, то я цього не підтримую. Можливо, прийде час і ми вийдемо з тої економічної кризи, яку маємо, буде структуроване суспільство, усталена демократія і це дасть можливість шукати інших шляхів розв'язання цієї проблеми. Але тепер, коли ми фактично живемо в перехідному періоді, творити федеральну державу не варто. Тоді ми можемо втратити все, що маємо".

На запитання кореспондента газети „Свобода", якою Президент уявляє

(Закінчення на стор. 3)

ВИСТАВКА В ҐАЛЕРІЇ „ХРИЗАНТА"

Ню Йорк. — Тут у неділю, 20-го лютого, о год. 1-ій по полудні, в ґалерії „Хризанта", 98 2-га аве., відбудеться відкриття групової виставки українського мистецтва.

Нові випуски „Журналу Українознавчих Студій"

Вийшов подвійний випуск „Журналу Українознавчих Студій" (том 16, число 1—2) за літо-зиму 1991 року, присвячений міжвоєнному періоді історії українців у Канаді. Випуск організований і редаґований співробітницею Канадського Інституту Українських Студій (КІУС), д-ром Франсес Свиріпою, яка очолює недавно створену Програму канадсько-українських досліджень при КІУС. Таким чином КІУС відзначив століття українського поселення на канадських землях і одночасно представив науковому світові та прихильникам нову ділянку досліджень, які розвиваються в КІУС.

Усі статті, опубліковані у випуску відносяться до міжвоєнних років. Деякі, як, наприклад, аналіза схеми української еміґрації С. Ціпка, розвідка про канадську іміґраційну політику М. Ґулки-Тєчка та дослідження українсько-канадського театрального життя Я. Балана — мають ту спільну основу, що вони охоплюють початкові роки історії іміґрантів-першопоселенців. Інші, як дискусія Б. Небеся про перший україномовний ігровий фільм у Канаді, профіль українсько-канадських добровольців в еспанській громадській війні М. Момрика та погляд В. Соколика на ролю спорту в житті українських канадців — відносяться до новішого етапу. Профіль В. Буяника кар'єри канадського славіста К. Андрусишина, більш глибока аналіза О. Ґеруса ролі, яку відігравав о. С. Савчук у формуванні УПЦеркви, та стаття А. Кручки-Ґлинн про суспільно-соціяльне тло публікації роману В. Лисенко „Люди в кожухах" — носять біографічний характер. А. Речинська аналізує проблему польсько-українських стосунків, а Ґ. Робінсон — злочинність українців у Канаді. Опис архівних джерел в Україні Л. Лещенка демонструє нові можливості для дослідників історії українців у Канаді.

Наступний випуск „Журналу Українознавчих Студій", том 17 за літо і зиму 1992 року (також подвійний), за редакцією аспіранта Альбертійського університету Д. Беднарського, докторів Ф Сисина та З. Когута, вийшов з друку на початку 1994 року. Цей випуск, присвячений Україні XV—XVII століть включає, серед інших, дискусійні виступи на панелі з питань стосунків білорусів, українців та росіян, яка була спонзорована Центром Дослідження Історії України ім. П. Яцика і відбулася 26-го липня 1990 року в рамках 4-го світового конгресу з совєтських та східньоевропейських студій (місто Геррогейт, Англія). Дванадцять статтей, які складають черговий спеціяльний випуск журналу, охоплюють цілий спектр тем та наукових проблем з ранньо-модерного періоду, утворюючи багатогранне тло стосунків трьох слов'янських народів та естетичне підґрунтя становлення української культури. Наприклад, З. Когут (Канада) досліджує проблеми політичних відносин трьох країн, тоді як Я. Ісаєвич (Україна) — культурні взаємозв'язки. Берестейську унію розглядає М. Дмітрієв (Росія) у контексті Контрреформації, тоді як Ф. Сисин (Канада) розгортає панораму Хмельниччини та народнотворчих процесів в Україні. А. Міроновіч (Польща) подає історію православ'я на Підляшші від середини XVI до XVII століття, а І. Ворончук (Україна) досліджує соціяльно-економічне становище селян Волині в першій половині XVII століття. Аналіза Д. Фрика (ЗСА) про культурні протиріччя церковних діячів Л. Зізанія і М. Смотрицького перегукується з дослідженням Д. Беднарського (Канада) про церковного діяча Дмитра Туптала. І. Шевченко (ЗСА) дискутує про полемічну літературу XVI—XVII століття; Н. Пили-

(Закінчення на стор. 3)

У СВІТІ

БРАЗИЛІЯ УВІЙШЛА у десятку найбільших світових виробників авт, обігнавши таку визнану автомобільну державу, як Італія. Згідно зі статистикою, в 1993 році з виробничих ліній бразильських підприємств зійшло 1,39 міл. авт. Президент бразильської Національної асоціяції виробників авт Люїс Аделяр Шевер сказав, що до 1997 року країна збільшить випуск авт до 2 міл. і перейде на 6—7 місце в світі. Хоч Бразилія щодо кількости авт практично увійшла у світову автову еліту, поки що її продукція поступається перед західніми марками щодо якости і автової електроніки.

СУД КИТАЙСЬКОГО міста Лоянь у провінції Генань засудив на кару смерти командира спеціяльного підрозділу для боротьби з контрабандою Го Наня за те, що він і той його підрозділ „у вільний від праці час" займалися саме контрабандою і підпільною торгівлею антикваріятом. Го Нань вважався таким заслуженим борцем з контрабандою в Китаї, що навіть був автором статті на цю тему в пекінській газеті „Женьмінь Жібао".

НАЦІОНАЛЬНИЙ олімпійський комітет Німеччини доставив у Норвеґію на зимову Олімпіяду 31,500 літрів пива і 9,000 літрів вина. Оскільки митні закони передбачають високі податки на ввезення алькоголю, пиво і вино з Бонну в Ліллєгаммер їхало як дипломатичний вантаж. Однак спортовців чекають і деякі заборони. Наприклад, норвезькі спортові судді заявили, що не хочуть бачити „ніяких голих животів" під час виступів фігуристок.

ЗІ ЗАКЛИКОМ припинити терористичну діяльність з початком мусулманського посту Рамадан звернувся до екстремістських груп в Єгипті член керівництва праворадикальної організації Аль-гамаа аль-Ісламія Гасан аль-Галяві. У своєму листі з тюрми, де він відбуває покарання, Г. аль-Галяві засудив терористичні акції і закликав до цілковитої відмови від них. Він підкреслив, що погрози екстремістів на адресу закордонних громадян є „вислідом неправильного тлумачення законів шаріяту".

ЛІДЕР АФРИКАНСЬКОГО національного конґресу Нелсон Мандела зареєстрував свою партію для участи в перших вільних нерасових виборах, які відбудуться у Південно-Африканській Республіці у квітні цього року. Консервативний Африканерський фронт, який об'єднує білих громадян країни, вирішив бойкотувати вибори. Організація повідомила, що продовжуватиме домагатися створення в ПАР фолькстаату — автономної держави для білого населення. „Ми не погодимося з приходом до влади в країні комуністичного уряду", — заявив лідер білих консерватистів Фердинанд Гартценберг.

БЕЗ ПОЗИТИВНОГО висліду відбулася зустріч президента Афганістану Бурганудділа Раббані зі своїм політичним противником — прем'єр-міністром і лідером Ісламської партії Афганістану Гульбедділом Гекматіяром. Прем'єр продовжує наполягати на негайній резиґнації президента. Б. Раббані, у свою чергу, вимагає, щоб Г. Гекматіяр припинив співпрацю з керівником узбецької міліції генералом Абдулом Рашідом Дустумом. Вони раніше також ворогували між собою, а тепер разом воюють проти військ, що зберігають вірність президентові країни. Всього за 40 днів бойових дій у Кабулі загинуло понад 1,000 осіб і 10,000 дістали поранення. Третина мешканців 1.5-мільйонового Кабулю, столиці країни, змушені були залишити свої житла і втікати у більш спокійні провінції.

МІНІСТЕР ІНФОРМАЦІЇ Ірану Алі Фаллагіян повідомив подробиці невдалого атентату на президента країни Алі Акбара Гашемі-Рафсанджані 1-го лютого цього року. Стріляв нібито Нік-Агтор, який раніше працював у редакції журналу „Негахбан". До організації атентату були причетні ще понад 20 осіб, всі вони також заарештовані. А. Фаллагіян стверджує, що „лише за минулий рік були арештовані 40 агентів іракського і сіоністського режимів, перехоплено 20 вибухових механізмів. Ці акції є складовою частиною підривної політики імперіялістичних держав, спямованої проти Ірану". Тим часом не тільки незалежні спостерігачі, але й іранські журналісти висловлюють припущення, що справа з атентатом від початку до кінця є зфабрикованою.

В АМЕРИЦІ

НІЛА ШЕРА, директора Бюрь спеціяльних інвестиґацій при Департаменті юстиції ЗСА, минулого тижня іменовано керівником Комітету американсько-ізраїльських публічних справ, який є однією з провідних проізраїльських лобістських груп. Н. Шер працює у вищезгаданому бюрі від 1979 року, а директором від 1983 року, де, на думку багатьох, виконував свої обов'язки взірцево, як головний ловець запідозрених нацистських злочинців. Лише справа Івана Дем'янюка дещо заплямувала його кар'єру.

НА ТОМУ ТИЖНІ Американський коледж хірургів схвалив свою підтримку пляну охорони здоров'я, в якому ролю приватних забезпеченевих компаній буде зовсім еліміновано, а платником за опіку над хворими перебере Уряд. Це вперше така велика лікарська група представила свої думки на конґресових зізнаннях в цій справі. Вони уважають, що така система одного платника — подібна до системи охорони здоров'я в Канаді є на їхню думку, найбільш відповідною, коли ідеться про охорону здоров'я всіх громадян країни.

SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holydays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send adress changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку-$22.00, на 3 місяці-$12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Бюджет ЗСА — 1.5 трильйона дол.

Президент Билл Клінтон зголосив до Конґресу проєкт бюджету на 1995 рік у висоті півтора трильйона долярів. Хто дотепер орудував цифрами на трильйони? Щорічний бюджет Америки вміщується у грубезній книзі на подобу унікального словника англійської мови Вебстера. Орієнтуватися у тій книзі з мільйонами цифр можуть тільки першорядні фахівці.

Обмірковування на Фінансових Комісіях Конґресу пред'явленогоПрезидентом бюджетового проєкту тягнеться місяцями, боротьба ,,за'' і ,,проти'' ведеться чи не за кожну позицію і здебільша кінчається компромісом. Президент заявив, що у пошуках за зменшенням бюджетового дефіциту він скреслив яку сотню існуючих позицій, але й прибавив деякі нові ,,для добра народу". Скреслено, наприклад, поважну суму з видатків на досліди космічного простору (централя астронавтики НАСА), додано видатки на перешколювання безробітників, будову нових домів й ін.

Звертає увагу факт, що у тому новому проєкті бюджету — в суперечності до минулорічного й тепер обов'язуючого — нема нових скреслених позицій з бюджету на оборону. Це підтверджує вістку, що Пентаґон вдарив був у дзвін тривоги, що дальше обмежування видатків на оборону погрожує захитання оборонної спроможности цієї країни. Але нема теж позицій по стороні видатків, причетних до запланованої реформи забезпеки здоров'я громадян ЗСА. Клінтон не вірікся тієї — у принципі — гарної програми, але, видно, вона становитиме окремий бойовий фронт між Білим Домом і Капітолем. Це своєрідний феномен в історії американської демократичної системи, що дотепер ніхто з попередників Клінтона у Білому Домі не мав таких труднощів від Конґресу, скільки їх має теперішній демократичний Президент від однопартійного Конґресу.

З осіб, які мають з бюджетом найбільший клопіт, слід назвати секретаря Департаменту фінансів, колишнього сенатора Ллойда Бенсена та голову Фінансової Комісії Сенату Патріка Мойнігена, колишнього амбасадора в Індії, сенатора зі стейту Ню Йорк. Коли у минулому році Клінтон згадав був установу Сошел Секюриті, як один з об'єктів заощадження сум задля зменшення державного бюджету, сенатор Мойніген негайно зареаґував: ,,Не рухайте Сошел Секюриті".

Державний бюджет — це не тільки цифри, — це політика, це віддзеркалення політичної філософії даного Уряду і це дуже делікатна проблема суто політичної натури. Наприклад, забулося вже, що однією з причин прогри Джорджа Буша в останніх президентських виборах була його згода демократам на підвищення у новому бюджеті різних податків, всупереч його колишній обітниці, що він податків не підвищуватиме.

Республіканці завжди закидають демократам, що вони, Демократична партія, — це ,,партія видатковців'', які спричинюють державний дефіцит, що його згодом латають новими податками. Демократичний губернатор великого стейту Ню Джерзі програв останні вибори виключно тому, що значно підвищив був різні податки.

У щорічному американському державному бюджеті є рубрика ,,Допомога чужим країнам". На першому місці там завжди стояв Ізраїль. Цікаво, чи там появиться обіцяна Україні скромна сума економічної допомоги, та окремо, сума на розмонтовання ядерної зброї.

Бюджет — база діяльности і критерій відповідальности кожної поважної людини, кожної родини, кожної організації й установи. Ідеалом є зрівноважений бюджет, в якому цифра прибутків рівняється цифрі видатків. Неповажним буває бюджет, якого не можна триматися, який по суті є самообманом. Недавно читали ми, що Верховна Рада України ,,прийняла бюджет". Що вартий бюджет в умовах інфляції, яка буквально з дня на день обнижує вартість державної валюти в Україні — все ще нещасного карбованця-безвартного купона. Відсутність конституції України, яка визначила б державну систему з розподілом компетенцій всіх чинників влади, відсутність опертої на реальну базу валюти і відсутність реального бюджету — це причина тамошнього хаосу і тамошньої слабости. Коли воно минеться?!

Осип Труш

ПОСТІЙНИЙ ОБМАН — ПРИКМЕТА РОСІЇ

Коли згадуємо про обманний курс Росії в її дипломатичних стосунках з іншими державами, то маємо на думці ще один інцидент плянового обману, який має безпосереднє відношення до підписаного рік тому в Парижі пакту між ЗСА, західніми державами і Росією про нищення і контролю над біологічно-хемічною зброєю. Підписуючи Конвенцію контролі хемічної зброї, Росія зобов'язалася цим пактом почати процес нищення свого хемічного арсеналу, а хемічні генерали (так називають їх, бо вони відповідають за виробництво цієї зброї і командують хемічними частинами армії) домагалися, щоб вони дістали 600 мільйонів дол. на реалізацію нищення хемічної зброї. Напевно все відбулося б досить гладко, але обманні пляни Росії публічно викрив науковець В. Мірзаянов, що став членом малої групи науковців-дисидентів, які довгі роки працювали над удосконаленням хемічної зброї у військовому комплексі засекреченої лябораторії в Шіканах. У тій лябораторії винайдено хемічний компонент ,,новічок", який є найбільш отруйним ґазом не тільки в арсеналі Росії, але й інших країн світу. Сам Мірзаянов ствердив, що в деяких науковців, а особливо в нього відізвалася совість і турбота про можливість непередбачених наслідків від хемічної зброї.

Тому він вирішив подати до публічного відома, що хоч урядові чинники Росії твердять, що вони роблять всі заходи позбутися хемічної зброї, однак секретно продовжується випуск продукції і досліди над нею. Висловлюючи свої погляди відносно запропонованої суми 600 мільйонів дол., які бажала Росія дістати від західніх держав на розмонтування хемічного арсеналу, він твердить, що якщо б цю суму Росія отримала, то тільки для пропаганди незначна частина була б зужита для нищення перестарілих хемічних частин арсеналу, а переважаюча частина була б зужита на дослідний процес нових хемічних компонентів, бо закордонну контролю не допустять до засекреченого комплексу в Шіканах,так як це практикували у великих воєнних комплексах Свердловська в минулому.

Два науковці, Владімир Углєв і Андрей Желєзняков, які також працювали над винаходом нового ґазу ,,новічок" і яких звільнили з цього проєкту, коли вони виявили про існування комплексу, ствердили, що через недбальство управління цього комплексу частинно випущений ґаз в атмосферу спричинив щось в роді пошести серед мешканців довкруги Шиканів, однак через строгу засекреченість не було можливости дізнатися про наслідки цієї пошести.

Тому що Мірзаянов подав свою інформацію до преси, Міністерство безпеки (колишнє КҐБ) буде судити його, відмовляючи йому адвоката і свідків. Одним з його свідків мав бути кореспондент ,,Балтімор Сан" Вил Енглонд, який описав цілий епізод винаходу ґазу ,,новічок" і секретну систему виробництва отруйних ґазів у Росії. Його рівно ж затримало та переслуховувало КҐБ, не дозволяючи мати адвоката, або репрезентанта американської амбасади в Москві. І це все має місце, хоч Росія і ЗСА нібито є на вершку приязних взаємин і коли ЗСА мають настанову допомогти Росії вийти на чисті води з економічної кризи.

Наводимо цей інцидент як ще один доказ, що імперський характер Росії не змінився. Як у минулому, так і тепер Росія крокує до своїх цілей облудою, шантажем і брутальною силою, якщо це потрібно.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Лев Яцкевич

Пізні генії

Розумовий розвиток людини, який ми називаємо геніяльністю, не завжди проявляється в молодому віці. Тому родичі не повинні впадати у відчай, коли їх майбутні ,,генії" не приносять добрих оцінок в науці. Бо шлях до геніяльности не завжди встелений рожами і звичайно буває довгий і хиткий.

І так, Тома Альва Едисон, геніяльний американський винахідник, званий популярно ,,чарівником з Менло Парку" (назва місцевости коло Нюарку, де була розміщена його лябораторія), не закінчив навіть народної школи, яку мусів перервати з приводу злих поступів у науці. Згідно з опінією вчителів, він був тупоумний. Не закінчили також народної школи такі два генії як Леонардо да Вінчі та Вілліям Шекспір. Альберт Айнштайн, геніяльний фізик світу та творець революційної теорії умовности, що струснула основами доцьогочасних наук, був у молодому віці дуже слабо розвинутий умово, ,,репетував" (повторяв) четверту клясу гімназійну та перепав при вступному іспиті до Цюріхської політехніки у Швайцарії.

Джеймс Ват, винахідник парової машини та творець індустріяльної революції, був у народній школі (бо таку тільки закінчив) тупий та умово недорозвинений.

Пол Ґоґен, великий французький мистець-маляр, творець синтетизму в поімпресіоністичному малярстві, був неспосібний в школі слідкувати за лекціями, які, до речі, відробляв як справжню ,,панщину".

Огюст Роден, геніяльний французький скульптор, головний представник імпресіонізму, був найгіршим учнем у школі, а його батько дуже часто говорив з відчаєм до своїх знайомих, що ,,Бог дав людям дітей, а мені дав ідіота".

Славний російський письменник та філософ Лев Толстой був неохочий і неспосібний до науки. Багато відомих та славних людей мали великі труднощі з математикою, серед них слід згадати американського політика, філософа та винахідника Бенджемина Френклина та славного еспанського маляра Пабла Пікассо.

Англійський князь Веллінґтон мусів покинути гімназію із-за труднощів з клясичною літературою.

Д-р Павло Ерліх, видатний німецький лікар, науковець, дослідник серології, винахідник хемотерапії та нобелівський лавреат, був дуже слабим учнем в школі, що не вмів самостійно написати шкільної задачі та з великими труднощами здав вступний іспит до університету.

Винстон Черчіль, хоч мав великі родинні зв'язки, не міг дістатися до таких престижевих університетів в Англії, як Оксфорд чи Кеймбридж з приводу низьких оцінок в гімназії, особливо з англійської мови.

Наполеон Бонапарт, Бернард Шов та Вілліям Їтс робили ортографічні помилки в писанні впродовж цілого свого життя.

Ріхард Ваґнер ходив часто ,,поза школу", бо не міг собі дати ради з латинською деклінацією.

Такі славні ,,ікайла" як Верґіль, Дарвін, Саммерсет Моем були предметом насмішок їх сучасників. Багато пізніших геніїв не закінчили навіть народної школи, згадати хоч би великого американського промисловця та філантропа Ендрю Карнеґі, фільмового актора Чарлі Чепліна, англійського письменника Чарлза Діккенса, американську танцюристку Ізидору Данкен, російського письменника Максима Горького, французького маляра Клявда Моне чи американського письменника та гумориста Марка Твейна.

Багато пізніших геніїв не закінчили або були викинуті з гімназії, серед них: Едгар Елан По, автор поеми ,,Ворон" та страхітливих новель, французька актриса Сара Бернгардт, власник пресового концерну в ЗСА Рендолф Герст, власник стейту Пенсильвенія Вилліям Пенн, польський піяніст-віртуоз Ігнатій Падеревскі, англійський драматург Бернард Шов, англійський поет Персі Шеллі, Генрі Форд — автомобільний промисловець Джордж Ґершвін — американський композитор легкої музики, Д. В. Ґриффит — піонер фільмової індустрії, Адольф Гітлер — німецький фюрер, Джек Лондон — американський письменник, маршал Тіто — прем'єр Югославії та брати Райти — піонери американської авіяції.

Але навіть якщо дехто закінчив середню школу, не багато з них виявили задатки на геніїв в молодому віці, згадати б хоч Ейбрегема Лінкольна, президента ЗСА Джорджа Стівенсона — винахідника залізниці чи англійського державного діяча та політика Ервина Бевина, що були за молодих літ рільничими робітниками. Генрі Тру-

(Закінчення на стор. 3)

Д-р Микола Мушинка,
Пряшів

ДОЧКА ПРО СВОГО БАТЬКА

Зірка Ґренджа-Донська ,,Ми є лишень короткі епізоди", життя і творчість Василя Ґренджі-Донського, головний і відповідальний редактор Іван Ребрик, Видавництво ,,Срібна земля", Ужгород, 1993, 88 стор.

Те, що робить Зірка Ґренджа-Донська, дочка видатного закарпато-українського письменника й громадського діяча для вшанування пам'яті свого батька, гідне найвищого подиву й визнання. Живучи на еміграції, вона майже виключно на власні кошти видала 12 об'ємних томів ,,Творів Василя Ґренджі-Донського" (Вашінґтон, Д. К., 1981—1992), причому сама передруковувала всі матеріяли на машинці, сама робила коректуру книжок, сама їх розсилала у бібліотеки та окремим людям. Цю титанічну працю вона розпочала ще в часі, коли ім'я її батька в рідному краї не рекомендувалось популяризувати.

Тепер уже можна. В Ужгороді видано прекрасно упорядкований однотомник його творів (упорядник Олекса Мишанич), влаштовано конференцію про його життя і творчість, його іменем названо одну із вулиць Ужгороду, на будинку, де він жив, відкрито меморіяльну дошку тощо.

Та й по цей день не було окремої публікації про життя і творчість цієї заслуженої людини і цю прогалину заповнила Зірка Ґренджа-Донська.

Її книжка — ,,Ми є лишень короткі епізоди..." (назва взята із його вірша написаного у тячівській тюрмі 1939 р.), є не лише проявом глибокої пошани дочки до свого батька, але й ґрунтовною оцінкою його життєвого доробку.

Це — популярне видання, розраховане на широкого читача. Написана книжка ,,одним дихом", без єдиного розділу чи підрозділу.

Життєписні матеріяли в них органічно переплітаються з аналізою його поетичних збірок, публіцистики та громадської діяльности.

На перших сторінках (8-ій—16-ій) авторка подала майже повний текст його автобіографії, публікованої 1928 року у Харкові, як вступ до його збірки ,,Тернові квіти полонин". Саме цією автобіографією свого часу захоплювався Євген Маланюк, вважаючи її ,,поемою". Це і справді неповторний художній твір, побудований на голій правді без найменшої долі художнього домислу. Далі йдуть огляди всіх його основних поетичних збірок, причому авторка наводить численні цитати з кожної. Не можна без зворушення читати ці місця брошурки, де авторка описує, як чехословацька цензура міжвоєнного періоду переслідувала поета й забороняла не лише друк його віршів, але й їх прилюдне читання навіть самим автором. За один вірш його навіть засудили на три місяці тюрми.

Чимало уваги присвячено в публікації прозовій творчості В. Ґренджі-Донського, зокрема його оповіданням і повістям. Розглянуто і його драматургію, та, зокрема, публіцистику.

Усе, що Зірка Ґренджа-Донська пише, пише зі знанням справи. Так і відчуваєш, що кожен твір свого батька вона чи не напам'ять знає. Про глибоку обізнаність з творчістю батька свідчить і її статистика життєвого доробку В. Ґренджі-Донського: понад тисяч поезій, 13 поем та віршованих оповідань, шість повістей, понад 75 оповідань, спомини та документальні матеріяли з історичних подій 1918—19 та 1938—39 років, 42 драматичні поеми, п'єси, одноактні драми, 36 дитячих казок, 38 радіосценок, три фільмові сценарії, понад 200 публіцистичних статтей, рецензій, нарисів, репортажів та доповідей, понад 60 перекладів з різних мов тощо. ,,Те, що зробив Ґренджа-Донський як письменник на Закарпатті, — пише пані Зірка, — назавжди залишається невід'ємною складовою частиною культурного надбання закарпатських українців" (ст. 81). І має повну рацію.

Протягом свого життя він видав 32 книжки. Дальших 17 книжок творів В. Ґренджі-Донського було видано після його смерти (помер у 1974 р.) Свої твори він видавав здебільшого без гонорарів і поза своїм постійним заняттям, яким заробляв на хліб насущний. Такою кількістю опублікованих творів не може похвалитися жоден закарпато-український письменник. Треба, однак, сказати, що це далеко не повна статистика зокрема щодо публіцистичних статтей. Будучи редактором ,,Русина", ,,Нашої землі'', ,,Українського слова" та, головним чином, щоденника ,,Нова Свобода", він десятки, а може й сотні статтей опублікував без підпису. Без підпису та під чужими іменами чи псевдонімами він публікувався і після війни, коли його у Чехо-Словаччині та на Закарпатті було проголошено ,,українським буржуазним націоналістом".

Та тут справа не лише в кількості, а, головним чином, в якості літературної і публіцистичної спадщини В. Ґренджі-Донського. Вона висохудожня і скрізь наскрізь патріотична. Автор органічно перейшов від традиційної ,,руськости" до свідомої української орієнтації, яку в нього не похитала ні угорська тюрма, ні репресії чехо-словацької влади. В цьому відношенні творчість В. Ґренджі-Донського актуальна і для сучасности, коли на Закарпатті дехто би хотів відновити ,,русинство" на антиукраїнській основі і вирвати Закарпатську Україну із української держави.

Уважний читач знайде у книжці Зірки Ґренджі-Донської і ряд прогалин. Недостатньо освітлені цілі періоди його життя, зокрема пе-

(Закінчення на стор. 3)

Божена Ольшанівська

КОМІСІЯ ДОСЛІДІВ ВЕЛИКОГО ГОЛОДУ УКРАЇНИ В АМЕРИКАНСЬКОМУ КОНҐРЕСІ

VI.

Майка поступився

Нарешті призначено день слухань на 3-го жовтня 1984 року, на передостанній день 98-го Конґресу. Ці слухання мали надзвичайний успіх. На слуханнях у Підкомісії міжнародних дій прихильно свідчили сенатор Деннис Ді Консіні (Д-АЗ), що було вийнятковою подією, бо переважно сенатори не свідчать в Палаті Репрезентантів; конґресмен демократ Джеймс Флоріо (Н. Дж.), головний спонзор; конґресменка-демократка Марсі Каптур (Огайо); Дейвид Ґ. Рот, зв'язковий у етнічних справах для Американського Жидівського Конґресу; Джан Кромкоські, голова крайового центру для Міських етнічних справ та Ігор Ольшанівський, від АГРУ і Крайового Комітету для Відзначення Жертв Ґеноциду в Україні у 1932—33 роках.

Протилежні свідчення дав Робі Марк Палмер, який репрезентував адміністрацію, це є президента Роналда Реґена і Державний департамент. Палмер висловив застереження Уряду, що це буде ,,ще одна бюрократична комісія, повторення цього, що вже існує у приватному секторі, і за цим лявіною покотяться подібні домагання інших етнічних груп".

Усі прихильники Комісії говорили дуже переконливо, але зокрема треба згадати свідчення Рота. Він порівняв ґеноцидний голод до жидівського голокосту і всім пригадав, що в Конґресі ЗСА вже є Комісія Голокосту (у цій комісії членом є д-р Юліян Куляс). Він питав: ,,Чи жидівська трагедія більше важлива від української трагедії? Якщо жиди можуть мати свою комісію, то чому українці не мали би мати своєї? Чи смерть шести мільйонів жидів є чимось більше важним, як смерть семи мільйонів українців? Обидва народи нищено задля політичних причин і лише за те, що вони були тими, ким були; тому Конґрес ЗСА повинен дати їм ту саму увагу, щоб весь світ пізнав ті огидні і жахливі злочини, і щоб вони ніколи не повторялися". Свідчення Рота, так ельоквентно виголошені, перевищили всі сподівання.

Це виразно потрясло Майку. Він знав, що міг очікувати таких прихильних висловів від українців, але щоб це прийшло від інших — це було повною несподіванкою. Емоції на залі свідчень піднялися. Заля слухань була вщерть виповнена, так що багато присутніх мусіли стояти. На залі були навіть члени УККА. Ніхто з присутніх, які чули ті слухання, не міг не стати прихильником законопроєкту.

Майка, який довший час не назначував дати слухань, можна припускати тому, щоб преподобатися жидівській лаббі, і малощо не занапастив цей законопроєкт, раптом станув віч-на-віч із сильним впливовим жидівським голосом в користь комісії. При кінці слухань, у кволій спробі щось порадити, Майка радив шукати рятунку в Сенаті, бо там процедура більше гнучка, а в Палаті вже було запізно щонебудь робити. Це була єдина дорога, яка залишалася, і тому продовження підтримки законопроєкту спрямовано на неї.

По стороні Сенату

Конґрес ЗСА взорується на парляменті Англії, початки якого сягають взад до Маґна Хартії з 1215. Структури англійської Палати Громад і Палати Репрезентантів у ЗСА є подібні. Обі палати мають владу від тих хто їх вибирає; це є, членів палат вибирають громадяни із виборчих округ на це, щоб вони рішали закони, включно із грошовими витратами.

Натомість, не можна в цей спосіб порівняти Сенат з Палатою лордів; їхні функції зовсім інші. Палата лордів складається з аристократів, які не займаються творенням нових законів, натомість Сенат ЗСА, в якого склад входять по два сенатори з кожного стейту, творить закони, затверджує угоди і затверджує назначених президентом членів уряду.

Конґресменів, або членів Палати Репрезентантів, вибирають на дворічну каденцію і тому від них можна сподіватися більшої активности і швидших рішень, як від членів Сенату, яких вибирають на шестирічну каденцію і які можуть повільніше діяти. Українським активістам залежало, щоб закінчити працю над голодовим законопроєктом перед закінченням 98-ої сесії Конґресу, і тому вони зосередили своє зусилля на, здавалося б, швидшій Палаті Репрезентантів. Але, як це часто буває із навіть найбільш дбайливим плянуванням, сталося якраз навпаки. Палата Репрезентантів рухалася поволі з опором, а від Сенату підтримка прийшла швидко.

Щоб законопроєкт став законом, потрібно згоди двох палат американського Конґресу. Сенатор Билл Бредлі погодився внести голодовий законопроєкт в Сенаті, і це зробив він 21-го березня 1984 року — чотири місяці після того як Флоріо вніс його у Палаті Репрезентантів. Цей ,,супровідний закон", позначений як С. 2456, дістав підтримку 23-ох сенаторів (майже четверта частина всіх 100 членів Сенату, в порівнянні із понад четвертою частиною, це є із 23-ма з усіх 435 членів Палати Репрезентантів).

Спершу події довкруги прийняття цього закону посувалися дуже поволі, пізніше справа пішла набагато швидше. 1-го серпня 1984 року, тобто чотири місяці після внесення голодового законопроєкту, сенатор Чарлз Персі, голова Комісії закордонних зв'язків Сенату, призначив слухання перед повною Комісією. Це було полагоджено так швидко завдяки старанням д-ра Мирона Куропася, заступника головного предсідника УНС і визначного провідного члена української громади в Іллінаї. Д-р М. Куропась був також заступником голови АГРУ, відповідав за зв'язок з етнічними групами. Завдяки його зусиллям і його зв'язкам з іншими національностями, під час слухань в Палаті свідчили прихильно жид Дейвид Рот і поляк Джан Кромковскі.

Продовження буде.

ВІДНОВИЛИСЯ ЖОРСТОКІ бої, із застосуванням гармат, між військами президента Афганістану Бурганудділа Раббані і міліційними формаціями генерала Рашіда Дустума. Набої вибухають у самій столиці, вздовж берега річки Кабуль. В останні дні генерала Р. Дустума підтримали летунські підрозділи, скинувши бомби на лінію оборони урядових військ. Працівники Червоного Хреста повідомляють з Афганістану, що в оточеному Кабулі число вбитих доходить до 4,000 осіб, а ранених є десятки тисяч. Понад 100,000 кабульців залишилися без даху над головою.

Річні збори 59-го Відділу УНС в Бриджпорті

У неділю, 23-го січня 1994 року, відбулися Річні загальні збори 59-го Відділу Українського Народного Союзу з участю 26 членів.

Перед зборами Ювілейний комітет округи Коннектикат провів підготовчі сходини для відзначення 100-річчя УНСоюзу, що відбудеться у Гартфорді, Конн. До Ювілейного комітету увійшли: проф. І. Телюк, голова В. Василенко, заступник голови, Т. Сливінський, секретар, а головним господарем є Й. Гладун і гартфордський відділ УНС. Ювілейний бенкет з мистецькою програмою заплянoвано на 24-го квітня.

Загальні річні збори 59-го Відділу почалися точно о год. 2-ій по полудні. Збори ведено за програмою — річне звітування, ділова дискусія, вибори нової Управи та плянування на 1994 рік. До Управи 59-го Відділу обрано: О. Стець, голова, П. Бойчук, заступник голови, В. Макійчук, касир, Т. Сливінський, фінансовий секретар, І. Гайда, протоколярний секретар. До Контрольної комісії увійшли: В Пелещук, голова. та Б. Романів і Б. Гавриляк члени.

59-ий Відділ, який тому три роки святкував своє 75-річчя є одним з найбільш активних в Окрузі Коннектикат. Хоч старші члени відходять, наш Відділ не тратить членства, бо кожного року приходять нові. У 1993 році приєднано 15 нових членів. Це є в першу чергу заслуга активного фінансового секретаря Т. Сливінського.

Після зборів проведено звичайні місячні сходини, на котрих обрано делегатів на 33-тю Конвенцію УНС у Піттсбурґу, Па. Делеґатами стали: Т. Сливінський та І. Гайда, а заступниками Д. Стець і В. Пелещук.

Після сходин відбулася дружня розмова при перекусці.

І. Г.

КУБИНСЬКИЙ ВІТРОПЛАВЕЦЬ, користаючи зі сприятливого вітру, повенув свій вітроплав і приплив до фльоридського берега, де відразу попросив політичного азилю. Минулого четверга, 10-го лютого, 21-літній Юджініо Мадерал Роман успішно проплив 110 миль з Варадеро на Кубі до Маратону на Фльориді.

З Торонто йде допомога дітям в Україну

Минуло два роки від часу проголошення Акту про незалежність України. На карті Европи з'явилася держава, за яку ми, українці на поселеннях, теж змагалися. На карті Европи з'явилася держава, якою всі ми раділи і хто чим міг — допомагали. Та не хотіли і не хочуть її бачити вороги наші. Відкрито внутрішні і зовнішні імперські і комуністичні сили та партійна мафія бльокували і бльокують державне будівництво і демократичні процеси у молодій українській державі. Не без допомоги капіталістичних прихильників Москви настала справжня загроза існування молодої української держави.

Три роки тому у Торонто зорганізовано Організаціями Українського Визвольного (тепер Державницького) Фронту в Канаді Комітет зв'язків між Канадою і Україною. Метою комітету, до якого входять Ліга Українців Канади, Ліга Українок Канади, Товариство колишніх вояків Української Повстанської Армії, Спілка Української Молоді та Асоціяція Діячів Української Культури, є організування і поширення контактів між цими двома країнами. Дотеперішня праця була успішна і відгуки з України позитивні. Щоб допомогти молодій державі у її закріпленні, Комітет зв'язків між Канадою і Україною взяв на себе великий проєкт — гуманітарна допомога шкільній молоді потребуючих областей України, шахтарям, колишнім воїнам Української Повстанської Армії та іншим потребуючим.

Члени комітету свідомі великих потреб в Україні, але при допомозі української громади, яка ніколи не стояла осторонь потреб своїх братів і сестер, та завдяки відданій праці координатора проєкту Івана Сосняка, досягнено успіху і найбільш потребуючі відчують нашу братню руку. І так за гроші щедрих українських жертводавців закуплено: 1,000 калькуляторів, 12,200 зошитів з українською символікою, 54,383 олівці, 12,150 пер, 20 пар рукавиць з натуральної ґуми, 100 пар окулярів для захисту очей, 200 пар шкіряних робочих рукавиць, 1,440 лінійок, 6,912 радирок, 48,456 воскових кольорових олівців, 13,824 кольорових олівців, 720 індивідуальних стругачок, 50 стінних стругачок, 32,000 бандажиків, 2,000 штук спідньої білизни для дівчат і хлопців, 2,000 светрів дівочих і хлоп'ячих, 885 шалів, 1,118 зимових шапок, 100 сорочинок, 23 інвалідські крісла, 288 термометрів, 40 платівок з українськими піснями, 6 комп'ютерів, 40,000 наклейок з українською символікою, медицини на суму 5,000 дол., 2,880 плиток шоколяди та інше. Подумано також і про те, щоб діти мали у що покласти дарунки і тому закуплено 2,000 плястикових торб.

З вантажем виїхали в Україну заступниця голови Головної управи Ліги Українок Канади Олександра Шуст, яка передасть його Конгресові Українських Націоналістів, члени якого роздадуть тим, хто потребує.

Л. Кравчук...

(Закінчення зі стор. 1)

структуру влади в Україні — президентсько-парляментською чи парляментсько-президентською, Л. Кравчук відповів, що таких визначень нема, це їх уже придумали. Є дві категорії: президентська і парляментська. Президентська — це в ЗСА, а парляментська — в Німеччині. „Я більше схильний до такої структури, яку має Франція. Вона нам найбільше підходить. Там парляментська республіка, але там є президент з більшими уповноваженнями. Не тому, що це стосується конкретної особи, а ситуація тепер така, що такі уповноваження на сьогодні потрібні. Так мені здається. Але це вирішить скоріше історія, народ, аніж одна людина".

Пізні...

(Закінчення зі стор. 2)

ман, колишній президент ЗСА був замолоду власником галантерійної крамниці. Істмен Кодак, винахідник фотографічної плівки, банковим касиром. Кнут Гансун, норвезький письменник та нобелівський лавреат, — робітником у молочарні в Дакоті, трамвайним кондуктором в Чикаґо та рибалкою в Новій Фунляндії.

В 45-ту річницю поляглих воїнів ОУН-УПА

Село Гиновичі Бережанського району Тернопільської области виховало чимало свідомої молоді, яка боролася в рядах ОУН-УПА за вільну і незалежну Україну. В бурхливі дні Другої світової війни багато тодішньої молоді села Гиновичі попали в ряди Дивізії „Галичина", де чесно служили до кінця війни бо вони склали присягу під прапором України боротися за права вільної, демократичної України.

Частину молоді, тодішніх студентів середніх шкіл, німецькі окупанти забрали в ряди юнацтва, тож і вони, так як їхні старші друзі, зложили присягу під прапором покровительки українського війська Матері Божої служити вірно та непохитно для українського народу з вірою в перемогу над ворогами.

Три з моїх друзів поляглли в бою далеко від рідного села, вони як герої нашого народу впали в бою, рятуючи своїх друзів від передчасної смерти, не жалуючи свого молодого життя. Ними були друзі: Василь Миколишин, Василь Пришляк та Василь Боянович. На Службах Божих за спокій душ поляглих борців членів ОУН-УПА в українській католицькій церкві свв. Петра і Павла в Джерзі Сити, українському католицькому соборі Святої Родини у Вашінґтоні пролунали прізвища поляглих друзів членів ОУН-УПА з села Гиновичі, що віддали своє молоде життя за віру в Бога та вільну і незалежну Україну: Василь Королишин-Гнат, Василь Мрочко-Чорний, Іван Дидик-Граніт, Степан Вох-Явір, Ярослав Королишин-Нечай та Микола Вох-Липа. В 45-ту річницю їхної передчасної смерти схиляємо свої голови перед героями ОУН-УПА та хочемо вірити, що на золотих сторінках історії України про боротьбу ОУН-УПА і їх спімнуть. В 45-ту річницю їхньої смерти вшануймо їх пам'ять, подбаймо щоб на їхніх могилах рясніли квіти вдячности, щоб не заростали до їхніх могил стежки, бо вони сини — герої України.

Дмитро Вох

Нові випуски...

(Закінчення зі стор. 1)

п'юк (Канада) аналізує педагогічне значення поетичної метафори XVII століття; П. Роланд (Канада) прослідже долю літературного твору відомого церковного діяча Л. Барановича „Truby sloves propovednyx". Українську ікону Покрови розглядає С. Плохій (Канада) у контексті ранньо-модерної політичної ідеології. Ще одна стаття — це переклад з жидівської мови праці покійного Ш. Еттінґера (Ізраїль) про легальний і соціяльний статус жидів в Україні від XV до XVII століття.

Передплата на журнал включає канадський податок GST і виносить 16.50 дол. для індивідуальних замовників та 21.50 дол. для установ і бібліотек у Канаді. Поза межами Канади передплатна ціна в ам. долярах, відповідає 15.00 дол. та 20 дол. Замовлення слід надсилати на адресу Канадського Інституту Українських Студій (чеки слід виписувати на „Journal of Ukrainian Studies"). Canadian Institute of Ukrainian Studies, 352 Athabasca Hall, University of Alberta, Edmonton, Alta. T6G 2E8 Canada.

Дочка...

(Закінчення зі стор. 2)

ріод Карпатської України, Другої світової війни та післявоєнний період. Мало в книжці особистих спогадів авторки про свого батька, які, згідно з очікуванням читача, мали би становити основу публікації. Не проаналізовані його важливі твори.

Та авторка і не ставила перед собою завдання подати вичерпну біографію та повну аналізу творчости В. Ґренджі-Донського. Її метою було пробудити інтерес читача до життя і творчости одного з найвизначніших діячів і найвірніших синів Закарпатської України. І це їй вдалося. Віримо, що книжка Зірки Ґренджі-Донської знайде вдячних читачів не лише на Закарпатті, де її видано, але скрізь, де живуть українці, творчість бо Василя Ґренджі-Донського має загальноукраїнський характер.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Янґставн, Огайо

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

відбудуться

в неділю, 20-го лютого 1994 р., о год. 4-ій по пол.
в залі УКЦеркви св. Анни
4310 Kirk Road, Youngstown, Ohio

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: члени Управи Окружного Комітету, конвенційні делегати, та по два делегати наступних Відділів:

218, 230, 274, 348

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильности зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Доповідь продавця забезпечення УНС — бюро Парма
9. Дискусія про справи Конвенції та століття УНС
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних зборів

За Управу Округи:

Естелла Волошин, голова
Олена Сенедяк, секретар **Марія Макар, касир**

У сороковий день від смерти нашої дорогої попередньої і почесної голови

СВ. П.

д-р МАРІЇ КВІТКОВСЬКОЇ

відбудеться

ПАНАХИДА І ЖАЛІБНІ СХОДИНИ

в суботу 5-го березня 1994 р. у Свято-Миколаївській церкві при вул. Квін Захід-Белвудс.
ПАНАХИДА — год. 3-тя по пол.
ЖАЛІБНІ СХОДИНИ — год. 3:30 по пол.

Просимо усіх ласкаво прибути на ці сходини, щоб вшанувати пам'ять заслуженої української патріотки і визначної діячки українського жіночого руху.

Екзекутива СФУЖО

У безмежному жалю і почутті великої втрати повідомляємо, що в неділю ранком 26-го грудня, 1993 року в Торонто, Канада відійшов від нас у Вічність

СВ. П.

ВОЛОДИМИР МАКАР-„ВАДИМ"

нар. 4-го січня, 1911 р. в місті Станіславові, Україна.
Політичний в'язень, страдник і відданий борець за справу визволення України, наш довголітній секретар Президії видавництва, член редакційної і видавничої Колеґії і фундатор Літопису УПА.

Великий син українського народу!

Дружині покійного Володимира Парані-Тересі БАВТРО-МАКАР; племінниці Ганні ТОМЧУК, її дітям Олі і Петрові, шваґрові Панькові Литвинові, племінникові Василеві Литвинові і всій дальшій родині в Україні висловлюємо наші щирі співчуття.

Вічна і славна Йому Пам'ять!

Видавництво Літопис УПА
P.O. Box 97, Stn. „C"
Toronto, Ont. Canada M6J 3M7

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Успішні виступи футбольних дружин „Ч. Січі" в зимових турнірах

УСВТ „Ч. Січ" — Міддлтавн СК — 9:6

Цими змаганнями, що відбулися у вівторок, 11-го січня, в залі спортового комплексу в Абердіні, Н. Дж., перша дружина „Ч. Січі" розпочала 7-тижневий турнір, що його проводить ліґа „Ґудспорт".

В цій зустрічі „січовики" виявилися кращими майстрами гри в закритій залі і хоч на змагання не встиг прибути воротар (його заступив інший футболіст дружини), вони зуміли виграти вислідом 9:6. Подвійний „гет трик" у цій грі здобув чоловий снайпер „Ч. Січі" Петро Борецький, який стрілив 6 ґолів. Три ґолі вписав на своє конто Р. Акоста. Крім них у складі „Ч. Січі" виступають: К. Іст, В. Науменко, Р. Кохановський, П. Паливода, М. Варянка, Г. Сергіїв, Й. Ярошевич, М. Десросір, Ю. Ґреб, М. Надяних, Я. Твардовський. Провідник і тренер Михайло Паливода.

УСВТ „Ч. Січ" (юнаки 19) — Вейн СК (юнаки 19) — 4:0

УСВТ „Ч. Січ" (юнаки 19) — Блумфілд (юнаки 19) — 1:0

Успішно розпочали зимовий турнір Юнацької Футбольної Ліґи Ню Джерзі старші юнаки „Ч. Січі". В першій зустрічі, що пройшла в неділю, 19-го грудня, юні „січовики" перемогли сильну дружину з м. Блумфілду вислідом 1:0. Переможного ґоля здобув Вацлавський-Ланґ. В неділю, 9-го січня, наші футболісти виграли високим вислідом з клюбом Вейн — 4:0. Переможні ґолі здобули Лопез (2), Вацлавський-Ланґ (2).

УСВТ „Ч. Січ" (юнаки 17) — Скач Плейнс (юнаки 17) — 7:2

Після різдвяної перерви розпочалися чергові ігри зимового турніру „Кугарс", що проходять у закритій залі в Мейплвуді. В неділю, 9-го січня, молодші юнаки „Ч. Січі" здобули високу перемогу з юнаками клюбу Скач Плейнс — 7:2.

В цих змаганнях юні „січовики" показали гарну технічну і продуману гру, завдяки якій переможні ґолі здобули Макена (3), Нівес (2), Вислоцький і Д. Колодій. Крім них в складі дружини виступають С. Равриш, М. Малічишин, А. Мандзій, А. Брозина, М. Магер, Бриско, Керол, Пулейо. Провідник Олеґ Колодій, тренер Ігор Чупенко.

УСВТ „Ч. Січ" (юнаки 15) — Клифтон СК (юнаки 15) — 5:1

Дружина юнаків 15 років і нижче, що її сонзорує УН Союз, в неділю, 9-го січня, перемогла високим вислідом своїх одноліткіз з Кліфтону — 5:0. Ґолі для „Ч. Січі" здобули А. Панас (2), С. Колодій, М. Гатвей і Д. Сенфорд. Крім них у складі дружини виступають Р. Бавер, Д. Олесницький, Р. Головінський, В. Нівес, М. Раковський, Г. Равриш, Р. Керол. Провідники Степан і Анна Панаси, тренер Ігор Чупенко.

Ще можна замовляти журнал „Наш Спорт"

Ще можна замовляти ювілейне число журналу „Наш Спорт", в якому крім статтей, присвячених 70-річному ювілеєві УСВТ „Ч. Січі" і 25-річчю Спортової Школи, поміщені матеріяли про УСЦАК і факти співпраці з НОК України, а також статті авторів з України. Усі матеріяли ілюстровані історичними фотознімками. Замовлення разом з оплатою в сумі 3.75 дол., що покриває теж поштову оплату, треба висилати до: Chornomorska Sitch c/o „Our Sport" 680 Sanford Ave., Newark, N.J. 07106.

Попит на українських футболістів

Ми вже неодноразово згадували про десятки українських футболістів, які змагаються на контрактах в різних професійних клюбах Англії, Шотляндії, Франції, Португалії, Німеччини, Польщі, Ізраїля, Греції, Фінляндії та багатьох інших країнах світу. Фактично майже повний склад колишнього київського „Динамо" розбрився по футбольному світі. Відхід футбольних талантів з України продовжується. Останньо переїхав до Чехії Віктор Двірник і хоч він виступав у резерві київського „Динамо", там Двірник грає у славному чеському клюбі „Спарта". Перед тим цей футболіст грав у словацькому клюбі „Інтер", який одначе продав його „Спарті" за 10 мільйонів крон. Недавно в змаганнях за Чашу Европи „Спарта" перемогла бельгійський „Андерлехт" 4:2, два ґолі здобув Віктор Двірник. Анатолій Мущинка, колишній змагун львівських „Карпат", переїхав до Німеччини, де виступає в клюбі другої дивізії Гомбурґ. Недавно запросили до Ізраїля футболіста київського „Динамо" Юрія Грицину.

Економічні злидні в Україні, подібно як в Росії, Білорусії, Грузії, Вірменії є головною причиною, чому кращі футболісти з цих країн втікають на чужину. Подібне переживає футбол в Польщі, Болгарії, Румунії і в країнах колишньої Югославії.

(от)

Відійшов у вічність св. п. Я. Баторфальви

З жовтня 1993 року в Чикаго відійшов у вічність св. п. Ярослав Баторфальви, колишній визначний змагун команди копаного м'яча УСТ „Січ" Регенсбурґ, а після приїзду до Чикаґо — УАСТ „Леви". Останньо був довгі роки головою 399-го Відділу Українського Народного Союзу при „Левах" Чикаґо.

Роина покійного, дружина Мирослава та дочки Дарія і Оксана, складають щиру подяку Приятелям Покійного, які для вшанування його пам'яті зложили 1,620 дол. на Фонд Відродження Спорту в Україні для покриття коштів Збірної України на Зимову Олімпіяду: **по 100 дол. —** Г. Б. Трусевич, Б.Л. Вовчик, М.К. Сенчишак, О. Климович; **55 дол. —** М. Баторфальви; **по 50 дол. —** Р.О. Свистун, Л. Свистун, А. Дж. Свистун, О. Свистун, Х.А. Криницький, Р.Л. Баторфальви, В. А. Бойко, Е. Кокаля, Кучма-Бабій, З. Біґун; **40 дол. —** А. Шпиталь; **30 дол. —** С.Р. Залуцькі; **по 25 дол. —** І.Р. Припхан, Х. Паснік, Б.О. Ткачук, О.А. Гарасовські, О. Лаба, З.Л. Шпон, С. Іваницький; **по 20 дол. —** П. М. Василів, І.І. М'якуш, М. Павликович, Л.М. Ганкевич, А. Д. Браєн, В. Зарицький, Р. Андрушко, В.Н. Литвин, В. Камінський, д-р Г.Г. Щербанюк, О. Бабій, Ю. О. Яримович, Л. Ткачук, Й. Богданик, І.Н. Ґорчинський; **по 15 дол. —** Е. Я. Струтинський, З. Косачевич; **по 10 дол. —** Ю.М. Малецький, М.М. Марушка, З.А. Маринець, О. Плешкевич, В. Щебльовський, І. Печенюк, Б. Ґада, М.І. Стефанів, В.І. Мрищук.

Мгр Роман Б. Припхан

ВІСТІ З УКРАЇНИ

МОК затвердив юридичний статус українських олімпійців

Наприкінці 1993 року відбулося чергове засідання Генеральної Асамблеї Асоціяції Европейських Національних Олімпійських Комітетів (АЕНОК), в якій взяли участь усі 47 делеґацій і між ними вперше делеґація України. Саме в днях засідання Генеральної Асамблеї АЕНОК в часі 101-ої сесії Міжнародного Олімпійського Комітету (МОК), підтвердили юридичне визнання Національного Олімпійського Комітету України. Отже Україна, серед 190 інших країн світу, прийнята — офіційно — до МОК!

Інформуючи про цей факт, київська газета „Вісті з України" в числі з 16—22 грудня 1993 року, між иншими написала: „...Нашу спортивну делеґацію для участи в XVII зимовій Олімпіяді на сьогодні вже сформовано. НОК України покладає надії на успішний виступ фігуристів та біятлоністів. Значну фінансову підтримку першим олімпійцям незалежної України надає Спортова Централя Америки і Канади. Олімпійський Комітет України висловлює щиру подяку членам Української Спортової Централі..."

Успіхи українських спортовців у 1993 році

1993 рік був історичним для спортової України, в якому українські спортовці вперше змогли самостійно репрезентувати свою суверенну державу. Беручи під увагу труднощі і передовсім важкий економічний стан України, що дуже неґативно відбився на організованому спорті, дебют українських спортовців як на европейській, так і на світовій зренах випав досить успішно.

У зимових видах спорту найкраще відзначилися фігуристи в окремих ланках. Юна стипендистка УСЦАК Оксана Баюл з Одеси несподівано в січні 1993 року здобула звання віцечемпіонки Европи. В березні на чемпіонаті світу Оксана вийшла першункою. Дуже вдало виступив фігурист з Києва Дмитро Дмитренко, який здобув звання чемпіона Европи.

В літніх видах спорту золоті медалі здобули: Тимур Таймазов з Хмельницької области на чемпіонаті Европи у важкій атлетиці в Софії, Болгарії, а в листопаді в Мельбурні, Австралія, на світовому чемпіонаті. В цьому ж виді спорту першуном Европи вийшов Олександер Блищик з Кривого Рогу.

В чемпіонаті підношення тягарів (паверліфтінґ) першункою Европи в Ведмінґу, Німеччина, і світу на змаганнях в Гамилтоні, Канада, стала Людмила Гайдученко з Дніпродзержинського. В цьому виді спорту чемпіонами світу вийшли Сіражутдин Базаєв і Віктор Нелейкін, обидва з Києва.

На першому чемпіонаті світу серед гирьовиків в Липецькому золоту нагороду здобув Роман Михальчук з Луганського.

Дуже вдало виступили на двох головних турнірах сезону самбісти України. З Туріну , Італія, де проходила першість Европи, чемпіонами повернули: Ольга Родіна і Олег Зінченко, обоє зі Запоріжжя, Тетяна Бєляєва і Микола Афанасьєв, обоє зі Львова, Лариса Гарагуля з Краматорського, Наталя Барда з Рівного, Світлана Одай з Кривого Рогу і Михайло Пліс з Севастополя. На світовому чемпіонаті, що проходив в Омську, Росія, першунами вийшли: Тетяна Бєляєва, а також Алла Климович з Надвірної, Марія Кримська з Одеси, Ерванд Мартиросян і Сергій Злобин, обидва з Керчі, Ростислав Борисенко і Олег Грицишин з Симферополя.

В серпні звання чемпіонки світу в Брюсселі, Голляндія, здобула Ольга Сухаревська з Харкова в стокліткових шашках. Це її п'ятий з ряду чемпіонат світу. Вчетверте в своїй кар'єрі чемпіоном світу став славний стрибун з жердиною Сергій Бубка з Донецького.

Чемпіонкою світу в Аліканте, Еспанія, стала Катерина Серебрянська з Симферополя в художній гімнастиці зі скакалкою і віцечемпіонкою в багатоборстві.

Григорій Місютин з Луганського на світовому чемпіонаті в спортовій гімнастиці в Бірмінґамі в Англії не мав собі рівних у вільних вправах. Чемпіонками Европи повернулися з Швайцарії, де пройшли змгання синхронізованих стрибків, Оксана Цигульова і Олена Мовчан з Миколаєва. Успішно виступили на чемпіонаті Европи українські акробати. На конті українських спортовців ще багато срібних і бронзових медалістів. Вдало виступив на тенісових аренах Андрій Медведєв, який осягнув шосту щаблю у світовому тенісі. Хоч він під впливом російського тренера представляв себе росіянином, все таки в статистиці світу поданий як репрезентант України. В дружинових видах спорту успіху на міжнародній арені добилися шахісти, що здобули звання віцечемпіонів світу в складі Василя Іванчука, Олега Романишина обидва зі Львова, Вячеслава Ейнгорна і Володимира Тукманова з Одеси, Володимира Маланюка з Севастополя та Артура Фролова з Алчевська. У відбиванці бронзові нагороди здобула жіноча збірна на чемпіонаті Европи. Збірна України закваліфікувала себе на чемпіонат світу, що відбудеться в 1994 році у Бразилії.

Значних осягів добилися українські спортовці на різних товариських, міжнародних змаганнях, студентських і юнацьких іграх.

Збірав (от)

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

РОМАН ЯРЕМА КРАВЧУК член УНС Відд. 133-го Т-ва ім. Богдана Хмельницького в Нюарку, Н.Дж. помер 23-го серпня 1993 року на 74-му році життя. Нар. 28-го вересня 1919 року в Бринцях Церковних, Україна. Членом УНС став 1966 року. Залишив у смутку дружину Наталку зі сестрінком Борисом Бураком, сестер — Дарію Будну та дітей Марка і Аню з родиною, Зеновію Василів з чоловіком Василем і дочкою Марійкою. Похорон відбувся 26-го серпня 1993 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Ярослав Леськів, секр.

АННА СОБЛОВИЙ член УНС Відд. 147-го Т-ва ім. св. Михаїла в Аллентавні, Па. померла 13-го липня 1993 року на 77-му році життя. Нар. 21-го листопада 1915 року в Дусанові, Україна. Членом УНС стала 1962 року. Залишила у смутку дочку Любу з мужем Робертом і двоє внуків і троє пасербів, сина Івана, брата Григорія і три сестри. Похорон відбувся 19-го липня 1993 року на цвинтарі Пресвятого Серця у Вайтгол, Па.

Вічна Її Пам'ять

Дженіс Мілінічик, секр.

ПАРАСКЕВІЯ ЧИЖИК член УНС Відд. 155-го Т-ва „Запорозька Січ" в Перт Амбою, Н.Дж. померла 16-го липня 1993 року на 82-му році життя. Нар. 19-го лютого 1911 року в Перт Амбою, Н.Дж. Залишила у смутку сина Івана ст. і двох внуків Івана мол. Василя. Похорон відбувся 20-го липня 1993 року на укр. цвинтарі в Говловн, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Ярослав Завійський, секр.

КАТЕРИНА МУРАЛЬ член УНС Відд. 358-го Т-ва „Львів" в Пармі, Огайо померла 2-го червня 1993 року на 88-му році життя. Нар. 12-го липня 1904 року в Кассандра, Па. Членом УНС стала 1931 року. Залишила у смутку сина Василя і дочку Олену Шіпку. Похорон відбувся 5-го червня 1993 року на цвинтарі св. Андрія в Пармі, Огайо.

Вічна Її Пам'ять!

З. М. Голубець, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 20-го ЛЮТОГО 1994 р.

Філядельфія, Па. Річні загальні збори 32-го Відділу ім. Олега Ольжича відбудуться в приміщенні клюбу Товариства Українсько-Американських Горожан при 847 північ Френклін вулиці. Просимо членів взяти участь у зборах. Початок о год. 2-ій по пол. — Управа.

✻ ПРАЦЯ ✻

ЖІНКА
українка, середнього віку, пошукує праці.
Телефонувати на число:
(201) 761-6902
від 12 год. пол. до 8 -ої веч.

ШУКАЄМО
жінку для догляду за 6-місячною дівчинкою від понеділка до п'ятниці з ночівлею, або за домовленням. Телефонувати на число:
(201) 428-1484
між 6—9 вечора.

ПОШУКУЄМО
жінку
до опіки над малою дитиною і до домашньої праці. Нічліг і харч включно.
(201) 283-0054

✻ РОЗШУКИ ✻

Іван Кобасовський, пошукує ДАРІЮ ШИМАНСЬКУ заміжню ЖҐУТА, правдоподібно живуть в Огайо. Хто знав би про них або вони самі, то прошу ласкаво зголоситися на адресу:
John Kobasovsky,
1738 Peachtree Circle,
Whitehall, PA 18052